

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	7Cdo/106/2020
Identifikačné číslo spisu:	7106219871
Dátum vydania rozhodnutia:	24.08.2022
Meno a priezvisko:	JUDr. Lubor Šebo
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2022:7106219871.3

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobcov: 1./ A. K., nar. XX.XX.XXXX, bytom E. XXX, 2./ Z. K., nar. XX.XX.XXXX, E. XXX, 3./ Z. K., nar. XX.XX.XXXX, E. XXX, všetci právne zastúpení JUDr. Jurajom Kusom, advokátom, so sídlom Námestie Osloboditeľov 10, Michalovce, proti žalovanému: Petit Press, a.s., IČO: 35 790 253, so sídlom Lazaretská 12, Bratislava, právne zastúpený PALŠA A PARTNERTI ADVOKÁTSKA KANCELÁRIA spol. s r.o., IČO: 36 492 086, Masarykova 13, Prešov, o ochranu osobnosti, vedenom na Okresnom súde Košice I pod sp. zn. 13C/40/2006, o dovolaní žalovaného proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach z 08. januára 2020 sp. zn. 5Co/348/2019, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a.

Žalobcovia nemajú nárok na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Prešov (ďalej aj „súd prvej inštancie“) uznesením z 26. marca 2019 č. k. 13C/40/2006-1053 rozhodol tak, že priznal žalovanému právo na náhradu trov konania proti pôvodnému žalobcovi (JUDr. A. K.) vo výške 100 %.

2. Proti tomuto uzneseniu podal pôvodný žalobca odvolanie a žiadal, aby predmetné uznesenie bolo odvolacím súdom zmenené tak, že nepriznáva žalovanému náhradu trov konania. Pôvodný žalobca JUDr. A. K. v priebehu odvolacieho konania dňa XX.XX.XXXX zomrel.

3. Odvolací súd uznesením z 19. novembra 2019 č. k. 5Co/348/2019-1150 rozhodol o pokračovaní v konaní s dedičmi pôvodného žalobcu (žalobca 1./ - 3./) a zároveň ich vyzval, aby sa vyjadrili či súhlasia s odvolaním.

4. Odvolací súd uznesením z 08.01.2020 sp. zn. 5Co/348/2019, zrušil uznesenie súdu prvej inštancie z

26. marca 2019, č. k. 13C/40/2006-1053, odvolacie konanie zastavil a stranám sporu nepriznal náhradu trov celého konania.

5. V prejednávanej veci došlo k podaniu odvolania vo veci ochrany osobnosti zomrelým žalobcom. Podľa odvolacieho súdu smrťou žalobcu došlo k strate procesnej subjektivity v konaní a právny úkon podania odvolania v konaní o ochrane osobnosti je charakterom tohto konania výlučne viazaný na osobu žalobcu, teda jeho účinky neprechádzajú na právnych nástupcov. Odvolací súd preto v súlade s § 389 ods. 1 CSP v spojení s § 391 ods. 1 CSP zrušil napadnuté uznesenie a konanie zastavil.

6. Proti tomuto uzneseniu odvolacieho súdu podal dovolanie žalovaný (ďalej aj „dovolateľ“) a navrhol napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu zrušiť a vec vrátiť odvolaciemu súdu na ďalšie konanie. Dôvodil, že dovolanie je prípustné v zmysle § 420 písm. f) CSP a § 421 ods. 1 písm. a) CSP.

6.1 Dovolateľ vo vzťahu k § 420 písm. f) namietal nedostatočné, nepresvedčivé a nejasné odôvodnenie rozhodnutia odvolacieho súdu. Uviedol, že v predmetnom spore už súd prvej inštancie rozhodol vo veci samej a to rozsudkom z 02. januára 2012, sp. zn. 13C/40/2006 v spojení s rozsudkom odvolacieho súdu z 20. marca 2013, sp. zn. 11Co/41/2012. Dovolateľ mal za to, že v danom prípade nešlo zo strany zomrelého žalobcu o podanie odvolania vo veci ochrany osobnosti ako vo veci samej s výlučnou viazanosťou na osobu zomrelého žalobcu. Podľa dovolateľa išlo len o náhradu trov konania po zamietnutí žaloby. Žalobcovia 1./ - 3./ sa stali sporovou stranou na základe uznesenia odvolacieho súdu z 19. novembra 2019, sp. zn. 5Co/348/2019 ako dedičia zomrelého žalobcu a súd s nimi riadne pokračoval. Dovolateľ tvrdil, že z rozhodnutia odvolacieho súdu nevyplýva žiadna objektívna podstatná skutková, či právna úvaha, ktorá by dávala základ pre takéto svojvoľné rozhodnutie, ktorým odvolací súd sporové konanie s univerzálnymi dedičmi zastavil.

6.2 Dovolateľ vo vzťahu k § 421 ods. 1 písm. a) CSP namietal, že nesprávne právne posúdenie veci odvolacím súdom spočívalo v právnom závere, na základe ktorého odvolací súd konanie zastavil a to, že táto časť súdneho rozhodnutia sa viaže výlučne na osobu zomrelého žalobcu a že povinnosť spočívajúca v znášaní náhrady trov konania, ktoré žalobca vyvolal, neprechádza na dedičov.

7. Žalobcovia vo vyjadrení k dovolaniu navrhli, aby dovolací súd dovolanie odmietol a priznal žalobcom náhradu trov dovolacieho konania.

8. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „najvyšší súd“ alebo „dovolací súd“) ako súd dovolací (§ 35 CSP) po zistení, že dovolanie podala v stanovenej lehote (§ 427 ods. 1 CSP) strana zastúpená v súlade so zákonom (§ 429 ods. 1 CSP), v ktorej neprospech bolo napadnuté rozhodnutie vydané (§ 424 CSP), bez nariadenia pojednávania (§ 443 CSP) dospel k záveru, že dovolanie treba odmietnuť.

Dovolanie podľa § 420 písm. f) CSP

9. Dovolateľ namietal nedostatočné a nejasné odôvodnenie napadnutého rozhodnutia a to vo vzťahu k tomu, že neobsahuje zásadne vysvetlenie podstatných dôvodov, pre ktoré odvolací súd konanie zastavil. Mal za to, že keďže o veci samej (ochrane osobnosti) bolo už meritórne rozhodnuté v roku 2013, nárok, ktorý bol riešený v odvolacom konaní sa týkal výlučne trov konania, preto mal odvolací súd v konaní pokračovať s dedičmi zomrelého žalobcu a nemal konanie zastaviť.

10. Z hľadiska prípustnosti dovolania v zmysle § 420 písm. f) CSP nie je významný subjektívny názor dovolateľa tvrdiaceho, že sa súd dopustil vady zmätočnosti v zmysle tohto ustanovenia; rozhodujúce je výlučne zistenie (záver) dovolacieho súdu, že k tejto procesnej vade skutočne došlo (1Cdo/42/2017, 2Cdo/20/2017, 3Cdo/41/2017, 4Cdo/131/2017, 7Cdo/113/2017, 8Cdo/73/2017). Dovolací súd preto aj v danom prípade skúmal opodstatnenosť argumentácie dovolateľa, že v konaní došlo k nou tvrdenej vade zmätočnosti

11. Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v

tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP). Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 1 CSP).

12. Hlavnými znakmi, ktoré charakterizujú procesnú vadu uvedenú v § 420 písm. f) CSP, sú a/ zásah súdu do práva na spravodlivý proces a b/ nesprávny procesný postup súdu znemožňujúci procesnej strane, aby svojou procesnou aktivitou uskutočňovala jej patriace procesné oprávnenia, a to v takej miere (intenzite), v dôsledku ktorej došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Podstatou práva na spravodlivý súdny proces je možnosť fyzických a právnických osôb domáhať sa svojich práv na nestrannom súde a v konaní pred ním využívať všetky právne inštitúty a záruky poskytované právnym poriadkom; integrálnou súčasťou tohto práva je právo na relevantné, zákonu zodpovedajúce súdne konanie. Pod porušením práva na spravodlivý proces v zmysle citovaného ustanovenia treba rozumieť nesprávny procesný postup súdu spočívajúci predovšetkým v zjavnom porušení kogentných procesných ustanovení, ktoré sa vymyká nielen zo zákonného, ale aj z ústavnoprávneho rámca a ktoré (porušenie) tak zároveň znamená aj porušenie ústavou zaručených procesných práv spojených so súdnou ochranou práva. Ide napr. o právo na verejné prejednanie veci za prítomnosti strany sporu, právo vyjadriť sa ku všetkým vykonávaným dôkazom, právo na riadne odôvodnenie rozhodnutia, na predvídateľnosť rozhodnutia, na zachovanie rovnosti strán v konaní, na relevantné konanie súdu spojené so zákazom svojvoľného postupu a na rozhodnutie o riadne uplatnenom nároku spojené so zákazom denegatio iustitiae (odmietnutia spravodlivosti).

13. Z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia vyplýva, že v prejednanej veci došlo k podaniu odvolania vo veci ochrany osobnosti pôvodným žalobcom, pričom jeho smrťou došlo k strate procesnej subjektivity v konaní a právny úkon podania odvolania v konaní o ochrane osobnosti bol výlučne viazaný na osobu pôvodného žalobcu, teda jeho účinky neprešli na právnych nástupcov. Odvolací súd zdôraznil, že právo na ochranu osobnosti, ako právo osobnej povahy, smrťou fyzickej osoby zaniká a neprechádza na dedičov. Odvolací súd preto po úmrtí pôvodného žalobcu konanie zastavil a nepokračoval v ňom s jeho právnymi nástupcami. Zároveň odvolací súd svoj právny názor oprel o rozhodnutie Najvyššieho súdu 7Cdo/36/2012. Z uvedeného je teda celkom zrejmé, ako a z akých dôvodov odvolací súd rozhodol a podľa názoru najvyššieho súdu má odôvodnenie rozhodnutia odvolacieho súdu náležitosti v zmysle § 393 CSP. Za procesnú vadu konania podľa ustanovenia § 420 písm. f) CSP nemožno považovať to, že odvolací súd neodôvodnil svoje rozhodnutie podľa predstáv dovolateľa. Takisto samotná skutočnosť, že dovolateľ so skutkovými a právnymi závermi vyjadrenými v odôvodnení rozhodnutia odvolacieho súdu nesúhlasí a nestotožňuje sa s nimi, nemôže sama osebe viesť k založeniu prípustnosti dovolania podľa § 420 písm. f) CSP, pretože do práva na spravodlivý proces nepatrí právo na to, aby bol účastník konania pred všeobecným súdom úspešný, teda aby bolo rozhodnuté v súlade s jeho požiadavkami, resp. s jeho právnymi názormi (I. ÚS 50/04), ani právo, aby sa všeobecný súd stotožnil s jeho právnymi názormi, navrhovaním a hodnotením dôkazov (IV. ÚS 252/04).

14. Vzhľadom na uvedené najvyšší súd dospel k záveru, že žalovaný neopodstatnene namieta, že odvolací súd nesprávnym procesným postupom mu znemožnil uskutočňovať jeho patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 písm. f) CSP). Prípustnosť jeho dovolania z tohto ustanovenia preto nevyplyva. So zreteľom na uvedené dovolací súd dovolanie žalovaného odmietol (§ 447 písm. c) CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 písm. a) CSP

15. Podľa žalovaného je dovolanie prípustné podľa § 421 ods. 1 písm. a) CSP, keď sa odvolací súd odklonil od rozhodovacej praxe tým, že nesprávne právne posúdil, že sa konanie o náhrade trov viazalo výlučne na osobu zomrelého žalobcu a povinnosť znášania trov konania neprešla na dedičov. Dovolací súd poukazuje na to, že uvedený výrok, má charakter uznesenia.

16. Podľa § 421 ods. 1 písm. a) CSP dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe

dovolacieho súdu.

17. Podľa § 421 ods. 2 CSP dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n).

18. Podľa § 357 písm. m) CSP odvolanie je prípustné proti uzneseniu súdu prvej inštancie o nároku na náhradu trov konania.

19. Keďže napadnutým rozhodnutím odvolací súd rozhodol o odvolaní proti rozhodnutiu podľa § 357 písm. m) CSP, prípustnosť dovolania nemôže v zmysle § 421 ods. 2 CSP založiť ani prípadné nesprávne právne posúdenie veci. Prípustnosť dovolania proti napadnutému rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorú dovolateľ vyvodzuje z § 421 ods. 1 písm. a) CSP, je teda vylúčená podľa § 421 ods. 2 CSP, keďže v prejednávanej veci žalovaný napadol rozhodnutie odvolacieho súdu, ktorým tento rozhodol o nároku na náhradu trov konania.

20. Vzhľadom na to, že dovolanie žalovaného nie je podľa § 421 CSP prípustné, najvyšší súd ho odmietol podľa § 447 písm. c/ CSP bez toho, aby sa zaoberal dôvodnosťou podaného dovolania.

21. Najvyšší súd rozhodnutie o nároku na náhradu trov konania o dovolaní neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 veta druhá CSP).

22. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.